

электронный науч.-пед. журн. / С.А.Маркелова, А.А.Ахаян, О.А.Кизик. – 2006. – № 12. – Режим доступа к журн.: <http://elibrary.ru/item.asp?id=12796768>

5. Романов А.Н. Технология дистанционного обучения в системе заочного экономического образования / А.Н.Романов, В.С.Торопцов, Д.Б.Григоревич. – М. : Изд-во ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 303 с.
6. Слостенин В.А. Профессиональная готовность учителя к воспитательной работе / В.А.Слостенин // Советская педагогика. – 1981. – № 4. – С. 76-84.
7. Слостенин В.А. Готовность педагога к инновационной деятельности / В.А.Слостенин, Л.С. Подымова // Сибирский педагогический журнал. – 2007. – №1. – С. 42-49.
8. Ширшов Е.В. Организация учебной деятельности в вузе на основе информационно-коммуникационных технологий / Е.В.Ширшов, Е.В.Ефимова. – М. : Логос, 2006. – 272 с.
9. Moore M. Handbook of distance education / Michael Grahame Moore, William G. Anderson. – New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates, 2003. – 872 с.

Зайцева И.А.

ОБЕСПЕЧЕНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ГОТОВНОСТИ ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ К ОСУЩЕСТВЛЕНИЮ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ

В данной статье рассматривается проблема формирования профессиональной готовности преподавателей вузов к работе в системе дистанционного обучения. Выяснено сущность понятия “готовность”, уточнена трактовка готовности педагогов к реализации дистанционных технологий. Обоснованно показатели и уровни сформированности, критериальные характеристики указанной готовности. Исследована структура профессиональной готовности преподавателей к применению дистанционного обучения. Определены организационно-педагогические условия формирования готовности преподавателей к осуществлению дистанционных образовательных технологий в высшей школе. В статье описаны результаты диагностики уровня готовности педагогов к внедрению дистанционного обучения.

Ключевые слова: профессиональная готовность преподавателя, дистанционное обучение, формирование, педагогические условия, показатели и уровни сформированности, критериальные характеристики, структура, диагностика.

Zaitseva I.

PROVIDING PROFESSIONAL READINESS OF HIGH SCHOOL TEACHERS FOR THE IMPLEMENTATION OF DISTANCE LEARNING OF STUDENTS

This article deals with the problem of professional readiness formation of high school teachers to work in distance learning system. The essence of the concept of “readiness” is clarified, the interpretation of readiness of teachers for the implementation of distance technologies is refined. Rates and levels of formation, criterial characteristics of this concept are justified. The structure of professional readiness of teachers to the use of distance learning is investigated. The organizational and pedagogical conditions of formation of readiness of teachers for the implementation of distance learning technologies in higher education are defined. The article describes the results of the diagnostic level of readiness of teachers to the implementation of distance learning.

Formation of readiness of teachers to the implementation of distance learning technologies is an actual problem of modern science. The readiness of high school teacher to the use of distance learning is a combination of professional knowledge and skills, as well as purposeful expression of personality, including internal backgrounds for the teacher of using innovative technologies in teaching.

So motivational value, cognitive and operationally-activity components together represent the structure of teacher readiness to use innovative technologies. The above mentioned readiness is the personal formation which mediates the relationship between the effectiveness of the teacher’s practice and his focus on improving his professional skills.

We believe that the main factor in the formation of readiness of teachers for distance learning and improving the efficiency of the educational process is to organize the support of their professional activity, based on a systems approach and includes a variety of forms and means to ensure the opportune qualified support for “distance” teachers.

The experimental data are confirmed by the survey materials teachers. The results show that our proposed training model for the formation of a high school teacher readiness to work in distance learning is effective and efficient. The process formation of readiness of high school teachers to the organization of distance learning provides a qualitative passing from low to high level.

Key words: professional readiness of the teacher, distance education, formation, pedagogical conditions, indexes and levels of formation, criterial characteristics, structure, diagnostics.

Подано до редакції 04.04.2015.

Рекомендовано до друку канд.пед.наук, проф. Лазаревим М.О.

УДК 378.22.015.31:373.2

© 2015

Ємчик О.Г.

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАГІСТРІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА

Статтю присвячено дослідженню науково-теоретичних витоків проблеми формування творчого потенціалу майбутніх магістрів дошкільної освіти. На основі аналізу педагогічної теорії та практики проаналізовано роль творчих якостей особистості педагога у майбутній творчій діяльності. Творчий потенціал визначено основною якістю творчої особистості та джерелом творчої діяльності фахівця дошкільної освіти в умовах дошкільного навчального закладу.

Проаналізовано специфіку та складність формування творчого потенціалу магістра дошкільної освіти та основні його детермінанти.

Ключові слова: творча особистість, творча діяльність, творчий потенціал фахівця, творчий потенціал магістра дошкільної освіти.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Сучасне суспільство в цілому та дошкільна ланка системи освіти України зокрема сьогодні вимагає активного, ініціативного фахівця, суб'єкта педагогічного процесу у дошкільному та у вищому навчальному закладі, творчий потенціал якого виявляється в його знаннях та вміннях, психологічних якостях, мотивації до самовдосконалення та реалізації у творчій діяльності.

Варто відмітити актуальність розв'язання проблеми формування творчого потенціалу педагога, а саме магістра дошкільної освіти, у зв'язку зі зростанням ролі дошкільної освіти у сучасному українському суспільстві. Творча позиція педагога-вихователя забезпечує цілісний розвиток дитини. Доведено, що творчий розвиток дитини можливий лише у взаємодії з творчим розвитком педагога.

Модернізація та нові стандарти освіти висувають високі вимоги до рівня розвитку творчої особистості педагога – вихователя дітей дошкільного віку. В сучасних умовах – це актуальна проблема, яка потребує пошуку нових підходів та технологій її розв'язання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Різні аспекти формування творчої особистості педагога та психолого-педагогічні чинники, що сприяють становленню її якостей, досліджували вчені І. Аверіна, В. Андреев, В. Вербець, Л. Виготський, Н. Вишнякова, В. Загвязинський, І. Зязюн, О. Киричук, Н. Кузьміна, О. Кульчицька, О. Матюшкін, В. Моляко, Я. Пономаров, М. Поташник, В. Роменець, С. Сисоєва, В. Сластьонін, Т. Сущенко, М. Холодна, Г. Чистякова, М. Ярошевський та ін.

У своїх працях окремі аспекти проблеми готовності до творчої діяльності в умовах дошкільного навчального закладу та формування творчої особистості дошкільника вивчали І. Біла, Л. Друбецька, В. Іванова, О. Листопад, І. Міхіна, Ю. Манилюк, С. Пехарєва, Т. Поніманська, Н. Портницька, О. Семенов, С. Уфимцева та ін.

Важливим аспектам професійної підготовки фахівців дошкільної освіти до педагогічної діяльності присвячено доробок науковців Л. Артемової, В. Береки, Г. Беленької, А. Богущ, К. Волинець, Л. Галаманжук, Н. Голоти, Н. Грами, І. Дичківської, Л. Друбецької, Л. Кідіної, Н. Ковалевської, Л. Козак, Н. Колосової, О. Кучерявого, Н. Лисенко, О. Листопада, В. Нестеренко, С. Петренко, Л. Пісоцької, Н. Сайко, Х. Шапаренко, Р. Шаповала, І. Шевченко та ін.

Формування цілей статті... Метою статті визначено дослідження науково-теоретичних витоків проблеми формування творчого потенціалу майбутніх магістрів дошкільної освіти в сучасній педагогічній теорії і практиці.

Виклад основного матеріалу дослідження... Керуючись положеннями діяльнісного підходу, можна стверджувати, що творча особистість педагога виступає, з одного боку, як умова творчої діяльності, а з іншого, сама творча діяльність створює умови для самореалізації педагога у системі суспільних відносин, є джерелом і основою наукового пізнання, самопізнання та саморозвитку його особистості.

Аналізуючи підходи вчених, можна стверджувати, що педагогічна діяльність – процес постійної творчості. Але на відміну від творчості в інших галузях (наука, техніка, мистецтво) головним продуктом творчості педагога залишається розвиток особистості вихованця. На основі цього можна стверджувати, що педагогічна діяльність не може бути не творчою, оскільки у контексті її характеристик можна виділити ряд ознак: нестандартний підхід до вирішення проблем, розробка нових методів, форм, прийомів педагогічного впливу, інтерес до парадоксів, почуття новизни, гострота мислення, інтуїція, оригінальність мислення та інше.

У сучасній літературі творча педагогічна діяльність визначається як процес вирішення педагогічних задач в умовах, що змінюються. Вирішуючи велику кількість типових та нестандартних завдань, педагог будує свою діяльність у відповідності до загальних правил наукового пошуку: аналіз педагогічної ситуації, проектування результату відповідно до вихідних даних, аналіз наявних засобів, необхідних для перевірки та досягнення результату, оцінка отриманих даних, формулювання нових завдань [5]. У цьому процесі педагог не може обійтися без якостей фахівця, які притаманні та значущі саме для цієї професії. Проте, варто зазначити, що протягом усього професійного шляху особистості вони повинні динамічно розвиватись [8, с. 22].

Тобто тут можна прослідкувати певну взаємозалежність та закономірність – формування творчої особистості педагога неможливе без формування відповідних творчих якостей, які складаються у процесі творчої педагогічної діяльності, здійснювати яку, у свою чергу, здатна лише особистість з високим рівнем творчого потенціалу, реалізуючи його. Складається своєрідне замкнуте коло, відправною точкою у якому можна все ж таки назвати творчий потенціал особистості педагога, як першооснову формування творчої особистості та джерело творчої активності, що призводить до творчої діяльності. Цей системоутворюючий зв'язок ми відобразили на рис. 1.

Це пояснюється тим, що творчий потенціал педагога, як здатність до творчості, формується на основі накопиченого особистістю соціально-комунікативного досвіду, психолого-педагогічних знань, умінь та навичок, які дозволяють знаходити та застосовувати оригінальні рішення, інноваційні форми та методи і тим самим вдосконалювати виконання своїх професійних функцій.

Рис. 1. Системоутворюючі компоненти творчої особистості педагога

Складність формування творчої особистості фахівця дошкільної освіти полягає у тому, що його професійна роль виявляється у прийнятті на себе повної міри відповідальності за умови, характер і перспективи розвитку особистості дитини.

Специфіка творчого потенціалу фахівця дошкільної освіти полягає у тому, що він повинен бути готовим до роботи з дошкільниками, залучаючи до цього усі потенції власної особистості. Отже, щоб сформувати творчу особистість вихованця, педагог повинен у достатній мірі бути підготовленим до творчої діяльності, адже у дошкільному віці дитина найбільш готова до розвитку творчої особистості через співтворчість з вихователем у процесі гри чи інших занять у дошкільному навчальному закладі. Основу готовності дошкільного педагога до творчої діяльності становить творчий потенціал.

Виходячи з цього, формування творчого потенціалу педагога-вихователя необхідно розглядати як важливу умову формування творчої особистості вихованця. Розглядаючи це поняття, важливо відмітити, що цей феномен не є статичним показником особистості педагога, а знаходиться у постійному русі, формується на основі отриманого ним у процесі діяльності творчого та соціального досвіду, а також знань, умінь та навичок, здобутих в першу чергу в процесі професійної підготовки.

Крім того, труднощі та специфіка формування творчого потенціалу фахівця дошкільної освіти полягає в особливостях творчих проявів у дітей дошкільного віку. Проаналізувавши основні наукові підходи до цієї проблеми, визначимо головні з них.

– Для дитячої творчості характерним є непередбачуваність та спонтанність, тому вихователь повинен бути готовим до роботи в обставинах, які постійно змінюються. Ці обставини включають в себе головним чином постійні зміни у видах діяльності дитини, а отже і вихователя.

– У творчій та будь-якій іншій діяльності дитині властиві всеохоплююча допитливість, готовність до дослідження світу, а це в свою чергу свідчить про прямий зв'язок із наявністю глибоких знань та умінь педагога, без яких він не зможе забезпечити розвиток творчого та логічного мислення дошкільника.

– Дитині властивий потяг до казок, віршів, музики, картин, загалом – до мистецтва, отже і вихователь дошкільного навчального закладу повинен володіти широким кругозором у цих питаннях.

– Дитяча творчість тісно пов'язана з грою, яка є провідним видом діяльності дитини дошкільного віку. З цього випливає, що педагог не може здійснювати творчу педагогічну діяльність, не володіючи при цьому на високому рівні ігротехнікою.

– Творчість вимагає створення певних умов, за яких дитина почуватиметься вільною від впливу дорослих. Фахівець дошкільної освіти повинен досконало володіти методами та технологіями педагогічного супроводу творчої діяльності дитини, навичками управління творчою діяльністю та формування у дошкільника мотивації до творчості.

– Креативність, яка виступає однією з основних якостей особистості дитини дошкільного віку, характеризує активну позицію особистості, готовність ухвалювати миттєві рішення, допитливість, здатність контролювати процес та результати діяльності, стійку мотивацію досягнень, розвинену уяву, а також здатність до створення нового образу, який характеризується оригінальністю, варіативністю, гнучкістю та рухливістю. Отже магістр дошкільної освіти повинен відрізнитись високим рівнем розвитку креативності, а також володіти методиками діагностики, формування та розвитку цієї якості у дітей дошкільного віку [1, с. 44]. На основі

узагальнення даних вимог до особистості фахівця дошкільної освіти, можна зробити висновок про те, що ці ознаки виступають певними детермінантами його творчого потенціалу.

Щодо визначення та виокремлення характеристик творчого потенціалу магістрів дошкільної освіти, то його складність полягає у поєднанні двох аспектів цієї якості фахівця: 1) формування творчого потенціалу магістрів дошкільної освіти як готовності фахівця дошкільної освіти до творчої педагогічної роботи з дітьми дошкільного віку; 2) формування творчих потенцій магістра дошкільної освіти як викладача педагогічних дисциплін та суб'єкта інноваційної діяльності у вищому навчальному закладі.

Щодо першого напрямку, то варто зазначити, що магістерська підготовка передбачає відповідну професійну підготовку на рівні бакалаврата, тобто основи готовності до творчої діяльності в умовах дошкільного навчального закладу формуються у студентів у процесі отримання базової вищої освіти.

Щодо другого – підготовки магістра дошкільної освіти як викладача педагогічних дисциплін, то варто зазначити, що особа, яка здобула кваліфікацію магістра, повинна володіти поглибленими теоретичними та/або практичними знаннями, уміннями, навичками за спеціальністю “Дошкільна освіта”, загальними засадами методології наукової та/або професійної діяльності, іншими компетентностями, достатніми для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності [3]. Магістратура є базою для підготовки не тільки викладачів, а й майбутніх вчених, рівень загальної та професійної підготовки яких має відповідати вимогам суспільства, які постійно змінюються. Згідно Національної рамки кваліфікацій, магістерський рівень вищої освіти характеризується здатністю розв'язувати складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та здійснення інновацій і деталізується такими компетенціями, як наявність спеціалізованих концептуальних знань, набутих у процесі навчання та професійної діяльності, на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослідницької роботи, прийняття рішень у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування і тощо [6].

Звідси випливає, що майбутня професійна діяльність магістра, як викладача, одна з найбільш складних за структурним змістом діяльностей. У ній органічно поєднуються професійні знання викладача і дослідника. Викладач має володіти високою культурою спілкування, бути інтелектуально та морально зрілою творчою особистістю, з усвідомленням обов'язку і почуттям відповідальності за результати власної праці [4, с. 126].

Л. Козак визначає магістра дошкільної освіти як “фахівця у сфері дошкільної освіти, здатного до дослідницької, проектно-викладацької діяльності на інноваційному рівні, орієнтованого на пошук нового в організації педагогічного процесу, створення, впровадження та поширення освітніх нововведень задля високої результативності своєї професійної діяльності, формування інноваційної особистості вихованця” [4, с. 93].

Це свідчить про те, що магістр дошкільної освіти повинен бути готовим не лише здійснювати інноваційну та творчу педагогічну діяльність в умовах дошкільного навчального закладу, а й в умовах вищого навчального закладу як викладач педагогічних дисциплін та як науковець. Відповідно він повинен вміти керувати творчою діяльністю студентів педагогічних спеціальностей, залучати до навчального процесу інноваційні методи, форми та технології. А це, в свою чергу, вимагає значної творчої активності особистості, яка є неможливою без підвищення рівня творчого потенціалу, розвиток якого і виступає основою майбутньої творчої діяльності педагога.

На жаль, дослідження науковців [2; 4; 7] виявляють, що фахівці дошкільної освіти характеризуються низьким рівнем розвитку творчого потенціалу, слабо вираженим прагненням до самовдосконалення і самореалізації, недостатньою сформованістю потреби і готовності до творчої педагогічної діяльності, до розробки інноваційних програм і технологій, до якісної реалізації їх у роботі з дітьми та студентами. Як наслідок, зберігається директивний підхід до розвитку професійно-педагогічної культури магістра дошкільної освіти, орієнтація методичного забезпечення професійно-операційними знаннями та навичками на репродуктивність, загострюються проблеми особистісного характеру самих дошкільних педагогів: негнучкість поведінки, неадекватні реакції на зміни у середовищі дошкільного або вищого навчального закладу, не сформованість ціннісних орієнтацій.

Висновки... Враховуючи загальні закономірності розвитку творчої особистості можна резюмувати, що існує ряд специфічних особливостей формування творчого потенціалу фахівців дошкільної освіти. Ці особливості визначаються розумінням дошкільного віку, який характеризується перш за все цілісністю сприйняття дітей, образністю мислення дошкільників, їх динамічною та ігровою природою. Вихователь не тільки розвиває дитину, творить з нею, але й виховує своїм прикладом, тому значна увага у педагогічній науці і практиці приділяється особистісним якостям педагога, серед яких особливо вирізняється творчий потенціал.

Дослідивши стан розробленості проблем формування творчого потенціалу магістра дошкільної освіти, можна зробити узагальнення, що науковці неодноразово звертались до питання формування певних якостей особистості вихователя дошкільного навчального закладу або викладача вищого навчального закладу у процесі професійної підготовки. Проаналізувавши наукову літературу з питання формування творчого потенціалу

магістра дошкільної освіти, можна зробити висновок, що дана проблема ще достанько не представлена у науковій сфері і потребує ретельної розробки.

Творчий потенціал магістра дошкільної освіти для подальшого дослідження визначено нами як комплексну інтегративну характеристику особистості фахівця дошкільної освіти, яка виражається у знаннях, вміннях, психологічних якостях магістра дошкільної освіти, його спрямованості на творчу взаємодію з дітьми дошкільного віку та студентами спеціальності „Дошкільна освіта”, мотивації до змін, відмови від стереотипів у педагогічній діяльності, до розвитку творчої особистості студентів, до творчої та інноваційної діяльності в умовах вищого навчального закладу, які формуються й розкриваються в процесі магістерської підготовки.

У свою чергу варто зазначити, що важливе значення для нашого подальшого дослідження є визначення поняття творчого потенціалу магістра дошкільної освіти як викладача педагогічних дисциплін, адже ця характеристика особистості педагога є однією з провідних якостей, необхідних фахівцеві для забезпечення високого науково-теоретичного і методичного рівня викладання педагогічних дисциплін у повному обсязі освітньої програми, підвищення професійного рівня, педагогічної майстерності, наукової кваліфікації, згідно вимог кваліфікаційної характеристики викладача вищого навчального закладу. Отже творчий потенціал магістра дошкільної освіти як викладача педагогічних дисциплін – це комплексна якість особистості фахівця з дошкільної освіти, яка являє собою систему професійних знань та умінь, психологічних характеристик педагога, мотивацію та готовність до творчої та інноваційної діяльності в умовах вищого навчального закладу, до самовдосконалення та самореалізації, досконале володіння методиками та технологіями діагностики та формування творчої особистості студентів педагогічних спеціальностей, здатність сформувати в студентів готовність до творчої взаємодії з дітьми дошкільного віку у навчально виховному процесі дошкільного навчального закладу, які розкриваються та формуються у процесі професійної підготовки в умовах магістратури.

Результати, отримані внаслідок аналізу стану розробки проблеми формування творчого потенціалу магістра дошкільної освіти вітчизняними та зарубіжними науковцями в галузі психології та педагогіки, дають нам можливість подальшого дослідження цього питання, зокрема виділити та проаналізувати компоненти магістерської підготовки фахівця дошкільної освіти до творчої педагогічної діяльності у вищому навчальному закладі для подальшого її удосконалення.

Використана література :

1. Архипова С. Методика розвитку творчих здібностей у дітей дошкільного віку / С. Архипова, Н. Кушнірук // Витоки педагогічної майстерності. Серія : Педагогічні науки : зб. наук. пр. / Полтав. нац. пед. ун-т ім. В. Г. Короленка.– Полтава, 2009. – Випуск 2. – С. 41-48.
2. Беленька Г. В. Формування професійної компетентності сучасного вихователя дошкільного навчального закладу : монографія / Г. В. Беленька. – К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2011. – 319 с.
3. Закон України “Про вищу освіту” № 1556-VII від 01.07.2014 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
4. Козак Л. В. Підготовка майбутніх викладачів дошкільної педагогіки і психології до інноваційної професійної діяльності : монографія / Л. В. Козак ; за ред. д-ра пед. наук, проф., чл.-кор. НАПН України С. О. Сисоевої ; Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка. – К. : Едельвейс, 2014. – 599 с.
5. Педагогика : учеб. пособие для студ. пед. учеб. заведений / В.А. Сластенин [и др.]. – М. : Школа-Пресс, 1997. – 512 с.
6. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Національної рамки кваліфікацій” від 23 листопада 2011 р. № 1341 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п#n37>
7. Сисоева С. О. Творчий розвиток фахівців в умовах магістратури : монографія / Світлана Сисоева ; Нац. акад. пед. наук України, Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка. – К. : Едельвейс, 2014. – 399 с.
8. Шупта О. В. Формування готовності до професійної творчої діяльності майбутніх перекладачів : дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / О. В. Шупта ; Тернопільський національний педагогічний ун-т ім. Володимира Гнатюка. – Тернопіль, 2005. – 242 с.

Емчик А.Г.

ФОРМИРОВАНИЕ ТВОРЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА МАГИСТРОВ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ КАК НАУЧНАЯ ПРОБЛЕМА

Статья посвящена исследованию научно-теоретических истоков проблемы формирования творческого потенциала будущих магистров дошкольного образования. На основе анализа педагогической теории и практики проанализирована роль творческих качеств личности педагога в будущей творческой деятельности. Творческий потенциал определено основным качеством творческой личности и источником творческой деятельности специалиста дошкольного образования в условиях дошкольного образовательного учреждения. Проанализирована специфика и сложность формирования творческого потенциала магистра дошкольного образования и основные его детерминанты.

Ключевые слова: творческая личность, творческая деятельность, творческий потенциал специалиста, творческий потенциал магистра дошкольного образования..

Iemchyk O.
**THE FORMATION THE CREATIVE POTENTIAL OF MASTERS OF PRESCHOOL EDUCATION
AS A SCIENTIFIC PROBLEM**

The article deals with the investigation of scientific and theoretical origins the problem of formation the creative potential of future masters of preschool education. The role of creative qualities of teacher's personality in future creative activities is analyzed on the basis of educational theory and practice. The creative potential is identified as the basic quality of creative personality and the source of creative specialist of preschool education in preschool educational institution.

The specificity and complexity of the formation the creative potential of master preschool education, which is a combination of two aspects of the specialist's quality, are analyzed. The one is the formation the creative potential of masters of preschool education as the readiness of specialist of preschool education for creative educational work with preschool children. The second is the formation of creative potencies of master of preschool education as a teacher of pedagogical disciplines and the subject of innovation activities in higher educational establishment and its main determinants.

According to the research, the creative potential of master of preschool education as a teacher of pedagogical disciplines is defined as the complex characteristic of specialist's personality in preschool education, which is the system of professional knowledge and skills, the psychological qualities of the teacher, the motivation and the readiness for creativity and innovative activity in higher education institution, for self-improvement and for self-fulfillment, the mastery of methods and technologies of the diagnostics and formation the creative personality in students of pedagogical professions, the ability to form in students the readiness for creative interaction with preschool children in educational process of training in preschool educational institution, which opened and formed during the professional training at magistracy.

The studying the components of master's preschool education training for creative educational activities in higher educational establishment for its further improvement is determined as the perspective for further research.

Key words: *creative personality, creative activities, creative potential of specialist, creative potential of master of preschool education.*

Подано до редакції 16.03.2015.

Рекомендовано до друку канд.пед.наук, доц. Семеновим О.С.

УДК 371.3

© 2015

Іванова О.В., Журба О.Р.

**АКТИВІЗАЦІЯ ІНШОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ
ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ**

У статті проаналізовано використання інтерактивних методів навчання, що дозволяють активізувати мовленнєву діяльність студентів-філологів. Визначено і обґрунтовано основні поняття, проаналізовано методіку застосування інтерактивних методів на практичних заняттях з іноземної мови. На практичних заняттях з англійської мови доцільно застосувати навчальні методи, що стимулюють та активізують творче мислення студентів: "мозковий штурм", рольові ігри, бесіди, дискусії. Доведено, що інтерактивні методи необхідно використовувати в процесі підготовки фахівців-філологів..

Ключові слова: *інтерактивні методи, мовленнєва діяльність, комунікативна активність, мозковий штурм, рольові ігри, дискусія.*

Постановка проблеми у загальному вигляді... Тенденції розширення міжнародного співробітництва, а відповідно, міжкультурної комунікації, зумовили появу нових вимог до фахівців-лінгвістів: бути активними учасниками іншомовного професійного спілкування, досконало володіти правилами мовленнєвої поведінки під час комунікативного процесу. Таким чином, перед науковцями і педагогами вищої школи постає проблема забезпечення максимально високого рівня сформованості комунікативної компетенції у студентів-філологів зокрема. Оскільки специфіка процесу підготовки філологів полягає у його спрямованості в соціально-комунікативному напрямку, відповідно, основним видом діяльності майбутнього фахівця буде говоріння (спілкування). Враховуючи це, основним завданням вищої школи сьогодні є впровадження і застосування таких методик і технологій, що дозволяють максимально ефективно та якісно сформувати іншомовні мовленнєві навички у студентів мовних спеціальностей. Важливість вирішення зазначеної проблеми зумовлює актуальність нашого дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

У науковій літературі проблемам активізації навчання присвячено чимало досліджень. Свій внесок у цій галузі науки зробили такі вчені-педагоги як М. Бірштейн, Т. Тимофєєвський, І. Сирожина, С. Гідровіч, В. Рабальський, Р. Жукова, В. Буркова, Б. Христенко, А. Смолкіна, А. Вербицький, В. Ефімова, В. Комарова [3].

У напрямку розвитку методики особистісно орієнтованих підходів проводили свої дослідження такі вчені, як Є. Полат, А. Будько. Вони зосереджували увагу саме на розробці нових методів, технологій і прийомів, що б давали змогу активізувати навчально-пізнавальну діяльність учнів. На основі цих досліджень сьогодні створюється велика кількість підручників, посібників, методичних рекомендацій щодо використання методів навчання іноземної мови, які враховують необхідність розвитку мовленнєвої діяльності в студентів.

Особливу увагу на новаторство в діяльності педагога звертає М. Скаткін. На його думку, саме такий підхід може стати активатором розвитку навчальної пізнавальної діяльності [2].